

ŠKOLNÍ BRAVÍČKO

Milí čtenáři, kamarádi, přátelé, držíte v rukou třetí číslo časopisu v tomto roce. Co jsme si pro vás připravili? Ohlédli jsme se za prázdninami, představili si, že jsme našli vzkaz v láhvi, vymysleli si fantastické zvíře, popsali zážitky se svými zvířecími miláčky. Zmínili jsme se o celoškolských aktivitách, které u nás proběhly v novém školním roce, dělíme se s vámi také o dva úspěchy—obhajobu titulu Zdravá škola a úspěch v celostátním projektu Cena Ď. A také máme stránky pro zábavu...
Přejeme všem pevné zdraví, příjemně strávené chvíle u čtení našeho „Bravíčka“.

ZDRAVÁ ŠKOLA

Dne 14. července 2021 se naší škole podařilo již počtvrté úspěšně obhájit titul **ZDRAVÁ ŠKOLA**. Nadále budeme podporovat zdraví v oblasti duševní, sociální a tělesné. Po dobu dalších čtyř let budeme pracovat na vylepšování hlavních pilířů programu škol podporujících zdraví - *pohody prostředí, zdravého učení a otevřeného partnerství*.

CENA Ď

Na jaře roku 2020 jsme nominovali Městskou knihovnu Králíky za téměř dvacetiletou aktivní spolupráci do celostátního projektu „Cena Ď“. Dne 3. 9. 2020 proběhlo v gotickém sále jihlavské radnice slavnostní vyhlášení výsledků. Krajské kolegium vybralo z devíti nominovaných v Pardubickém kraji právě naši Městskou knihovnu Králíky, která obdržela krajskou Cenu Ď a křišťálovou cenu sklárny ArtCristal Bohemia.

26. 10. 2021 proběhlo celostátní kolo na Nové scéně Národního divadla v Praze (bylo o rok odloženo z důvodu pandemie), do něhož postoupili všichni nominovaní dobrodinci z celé České republiky. Obrovským překvapením bylo vyhlášení výsledků v **kategorii Kultura a školství v ČR**—námi nominovaná Městská knihovna Králíky byla celostátním kolegiem vybrána k nejvyššímu ocenění! (v tomto jediném případě se shodlo krajské i celostátní kolegium, bez vzájemného ovlivňování, v rozhodování o vítězi).

Tohoto ocenění si velice vážíme—naše spolupráce je intenzivní, mnohostranná (připomeňme spolupráci při realizaci Komunitní semínkovny, pravidelné měsíční návštěvy našich žáků, realizace výstav, ...) a věříme, že bude nadále trvat a stále se rozvíjet.

Milé paní knihovnice, ještě jednou Vám děkujeme!

KALENÁŘ AKCI ANEB CO NÁS ČEKÁ?

Každý měsíc:
Klub deskových her
Kroužek logopedie
Návštěva knihovny

LISTOPAD

10. 11., 11. 11. Projektový den:
Vánoční KERAMIKA

19. 11. ředitelské volno

24. 11. Hry bez hranic v Lan-
škrouně

24. 11., 26. 11. PRACOVNÍ
DEN—Připravujeme se na vá-
noční výstavu

PROSINEC

3. 12., 22. 12. ředitelské volno

29. 11.—13. 12.
Vánoční výstava v Městské
knihovně Králíky

12. 12. Vánoční jarmark Králíky

21. 12. Vánoční besídka

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projekt KERAMIKA

Ve dnech 10.—11. 11. proběhl na naší škole celoškolský projekt Keramika. Ve středu se ho účastnili žáci 2. stupně, ve čtvrtek pak žáci 1. stupně. Pod vedením paní učitelky Lenky Bouškové, která k nám zavítala z Pastvin, poznávali vlastnosti keramické hlíny, zpracovávali ji a tvořili z ní nejrůznější dekorace nejen s vánoční tematikou—srdíčka se sobíky a anděly, sněhové vločky, jablkové křížaly, ptáčky, domečky, ... Po vypálení v keramické peci budou výrobky naglazovány, opět vypáleny a pak prezentovány na vánoční výstavě a jarmarku. Některá díla budou překvapením pro rodiče, prarodiče, sourozence, tety a strýčky pod vánočním stromčkem.

Projekt byl realizován v rámci projektu Šablony III—Učíme se

SPRÁVNÁ CESTA 2

Ve dnech 9. a 10. září se uskutečnil pro žáky celé školy dvoudenní projekt primární prevence Správná cesta 2 na chatě U Slona na Dolní Moravě. První den byly lektorkami z Krajského centra primární prevence v Ústí nad Orlicí realizovány interaktivní programy specifické prevence Stonožka (1. stupeň) a Do dna (2. stupeň). Slunečné odpoledne prožily děti na dětském hřišti u penzionu Jiřinka, kde si užívaly na různých průlezkách, trampolínách, lanovce a také si zajezdily na motokárách. Večer na děti čekalo tradiční opékání buřtů. Druhý den se třídní učitelé a žáci věnovali tvorbě třídních pravidel, dále si společně zahráli stolní hry, při kterých se všichni moc bavili. Ještě před odjezdem zbyl čas na hry s psychomotorickým padákem, které rozvíjely vzájemnou pomoc a spolupráci mezi žáky. Společně jsme prožili krásné dva dny naplněné nasloucháním, komunikací, hrou a pohodou.

Tento projekt byl finančně podpořen Pardubickým krajem částkou 10 000,- Kč.

DOBRODRUŽNÁ STEZKA K BUNKRU

V úterý 7.9. 2021 se žáci naší školy vydali na výlet po okolí Králík. Naše trasa vedla po naučné stezce Vojenské historie, k bunkrům na Výšině a končila ve Vojenském muzeu Králíky. Po cestě žáci prověřili svou znalost lesní zvěře a poté i paměť, když museli následně poznaná zvířata odříkat z paměti. Druhým úkolem bylo dojít co nejrychleji ze sedla k prvnímu bunkru na Výšině s helmou (plátěným pytlíkem) na hlavě tak, aby nikomu nespadla. Po třetí hře Ologudugudu, kterou jsme hráli přímo na „střeše“ bunkru, jsme zamířili k vojenskému muzeu, kde nás čekala krátká prohlídka místní expozice vojenské techniky. To nejlepší však přišlo na konec. Žáci měli možnost svézt se vojenským vozidlem – Tatrou 815-8 x 8, což všichni uvítali s nadšením. Tatra zvládla nelehký terén k bunkrům a zpět, povozila nás přes kopce a údolí a svou trasu zakončila u bývalé bramborárny. Zážitky dětí jsou nezapomenutelné. Líbila se jim především jízda vojenským vozidlem...

A JAKÉ BYLY NAŠE ZÁŽITKY?

- N.: „Bylo to dobrý, jízda byla v poho.“
 S.: „Zábavná jízda!“
 M.: „Srandovní jízda, dostala jsem klackem přes pus.“
 Š.: „Bylo to dobrý, ale jízda mohla být delší a rychlejší.“
 P.: „Celé si mi to líbilo!“
 P.: „Líbilo se mi vše, nejvíce skákačka!“
 K.: „Nejlepší bylo, jak jsme jeli do kopce.“
 M.: „Líbilo se mi v muzeu a jak jsme jeli do příkopu.“
 F.: „Líbilo se mi všechno, mám dobrou paměť, pamatoval jsem si všechna zvířata. Taky bylo dobrý, jak jsme jeli do kopce a pak zas dolů.“
 M.: „Dobrá byla jízda autem.“
 A.: „Líbilo se mi, jak to auto drncalo!“
 An.: „Líbilo se mi muzeum.“
 Z.: „Líbilo se mi auto a jízda.“
 M.: „Líbilo se mi všechno, jízda autem a stará auta v muzeu.“
 S.: „Všechno se mi líbilo. Tanky a hlavně jízda.“
 L.: „Líbily se mi soutěže, prohlídka v muzeu a jízda autem.“
 Š.: „Mně se líbila jízda autem, bouchaly mě větve. A taky tanky.“
 P.: „Jak jsme jeli autem. A soutěže.“
 A.: „Nejlepší bylo, jak nadsakovalo auto, muzeum a soutěže.“

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Co se děje ve školní družině?

Ve školní družině v tomto školním roce probíhá celoroční hra LESNÍ SKŘÍTCI. Každý měsíc se seznámíme vždy s daným stromem. V září jsme poznali BŘÍZU, v říjnu poznáváme LÍPU. Snažíme se naše lesní skřítky dostat i do naší školičky, kde máte možnost je potkat na chodbě vedoucí do školní družiny.

Skřítek v lese

V hustém lese pod jehličím, schovává se potichu, lesní skřítek jménem Kolous, je vždy plný ostychu.

V noci spinká pod peřinkou, šitou z lučních kvítků, pod hlavičkou polštář z mechu, toť postýlka skřítků.

Ráno nejdřív zkontroluje, všechna lesní zvířátka, červenou pak rychle natře, muchomůrčí děťátka.

Pak ošetří všechny stromy, jehličnany ba i buky, šišky při tom tajně hází, na nezbedné holky, kluky.

Houbám také přilepuje, ukopnuté kloboučky, někdy je však nezachrání, to pak bývá smutnější.

Když se skřítek Kolous hněvá, tak hlasitě hartusí, slyšet je však jako děda, když si brblá pod vousy.

Jak má všechno uděláno, posilní se malinou, a pak maže do pelíšku, pomazlit se s peřinou.

Všimněte si kapek rosy, chodte tiše po lese, možná uvidíte skřítku, možná zrovna Kolouse.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

SKŘÍTKOVA CESTA LESEM

Skřítkovu lesní cestu využili nejen naši žáci, ale i děti z mateřských škol, základní školy, děti s maminkami z Králík a okolí.

Na cestě od myslivecké chaty k Mariánskému prameni čekalo 10 skřítků, kteří měli pro žáky připraveny úkoly. Na konci stezky objevili domeček, ve kterém si děti vybraly hračku či drobnost, které se jim líbily, a na oplátku do domečku daly to, co sami přinesly. Nakonec splnily poslední úkol – postavily skřítkům lesní domečky.

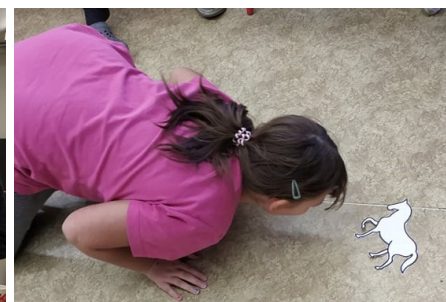
Skřítkova lesní cesta byla na konci října přesunuta k nám do školy, skřítkci byli uloženi k zimnímu spánku.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

11. 11.—PŘIJEL MARTIN NA BÍLEM KONI?

Ve čtvrtek 11. 11. jsme společně ve školní družině oslavili svátek svatého Martina. Na úvod jsme si zahráli krátké divadlo, potom jsme zpívali a soutěžili. Nechyběl ani tanec a menší občerstvení. Oslava se nám moc líbila a určitě se stane naší tradicí, vždyť tu máme tři kluky, kteří nesou jméno Martin.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ADAMOVÉ

VZKAZ V LÁHVI

Jsou letní prázdniny a pan ředitel si užívá dovolenou se svou ženou Ivou u moře na Novém Zélandu. Sedí na molu, mají smočené nohy ve vodě a najednou pan ředitel něco trkne do nohy. Ohne se a vyloví láhev a v ní je list papíru. Láhev s Ivou otevřou a se zatajeným dechem začnou číst:

Vzkaz rodičům a škole, aby se o nás nebáli!

Jsme žáci ze Speciální základní školy v Králíkách a stala se nám neuvěřitelná věc. Jelikož jsme celý rok pilně pracovali ve škole, za odměnu nás pan ředitel poslal na poznávací plavbu po Tichém oceánu, abychom na vlastní oči viděli delfíny, kosatky, žraloky a vůbec, jak se žije na moři. Všechno šlo dobře, Martínek rybařil, Zdenda griloval ryby a Michal s Andrejkou se opalovali na palubě. Paní učitelka Alžběta si četla knížky a paní asistentka Kamila navlíkala náhrdelníky z mušlí. Najednou se přihnala bouře, loď se kymácela a vítr hnal loď neznámo kam. Po hrůzostrašné noci, ráno vysvitlo slunce a my jsme zjistili, že loď uvízla na korálovém útesu u Cookových ostrovů. Martin zjistil, že v lodi je díra jako hrom. A loď se nám pomalu potopila.

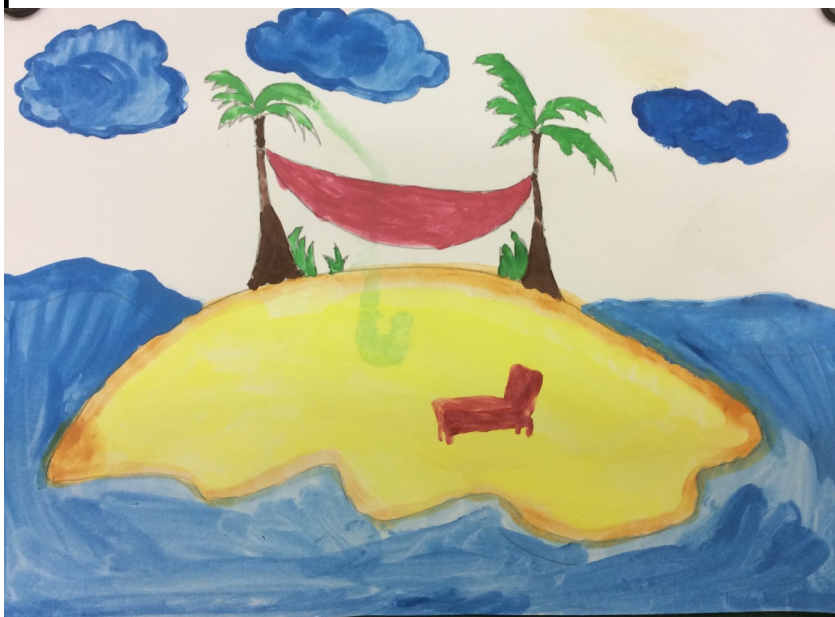
NEBOJTE SE ALE O NÁS!!!! JE TU TOTIŽ NÁDHERNĚ!

Můžeme tu sledovat krásné barevné korálové útesy a spoustu barevných rybiček. Moře je teplé jako voda ve vaně, tak hodně plaveme. Andy si staví z písku. Jíme banány, chobotnice, ryby, pijeme mléko z kokosu. Martin si čte časáky. Zdenda se potápí. Michal sleduje krásnou přírodu. Objevili jsme tu i hotel, kde se o nás dobře starají.

MOC SE NÁM TU LÍBÍ, MARTÍNEK VZKAZUJE, ŽE DO ŠKOLY NESPĚCHÁME A V MOŘI PRÝ NAJDEME JINOU ŠKOLU.

VYZVEDNĚTE NÁS NEJDŘÍV ZA PŮL ROKU, BUDEME TU I NA VÁNOCE.

Máme Vás rádi, s pozdravem speciální třída!

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ADAMOVÉ

Kde jsi byl o prázdninách?

Martin: U táty, u babičky Jany, doma.

Zdenda: Byl jsem doma s Evičkou a s tátou, chodil jsem na hřbitov s Evičkou a tátou.

Michal: Doma, v Hradci u tety Aničky.

Andy: Doma na zahradě.

Překvapilo tě něco o prázdninách?

Martin: Že mi babička nechtěla dát víno, které jsem chtěl.

Zdenda: Přijel k nám strýc Pěťa s Rudolfem z Moravy. Grilovali jsme hermelíny, maso, brambory, špekáčky a klobásy.

Michal: Překvapila mě paní vychovatelka Věrka se svou dcerou Vendulkou a vnoučky. Přišli mi popřát k narozeninám. Dostal jsem od nich šátky na krk s pirátskými motivy.

Andy: Očkování.

Jaký je tvůj nejzajímavější zážitek z prázdnin?

Martin: Táta se nechce holit. Bude z něj Kakoňoš.

Zdenda: Nejlepší bylo grilování! Mám rád jídlo!

Michal: Nejlepší byly návštěvy!

Andy: Pohoda a sluníčko na zahradě!

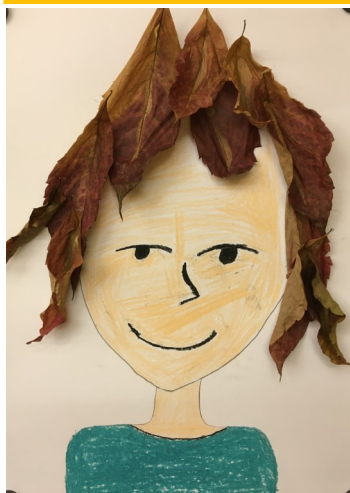
Co jsi dělal o prázdninách?

Martin: U táty jsem makal. Sbíral jsem klády. U babi jsem se válel.

Zdenda: Chodili jsme na zmrzlinu, plaval jsem v bazénu. Na hřbitově táta zapaloval svíčku dědečkovi.

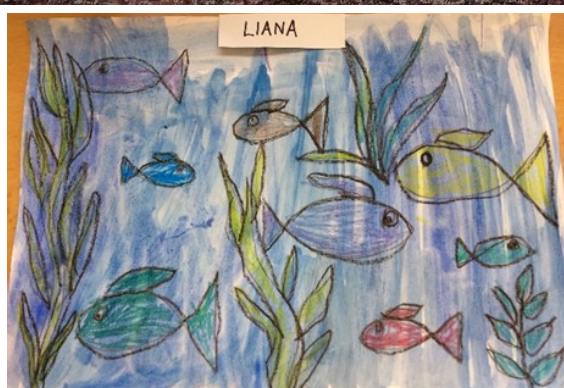
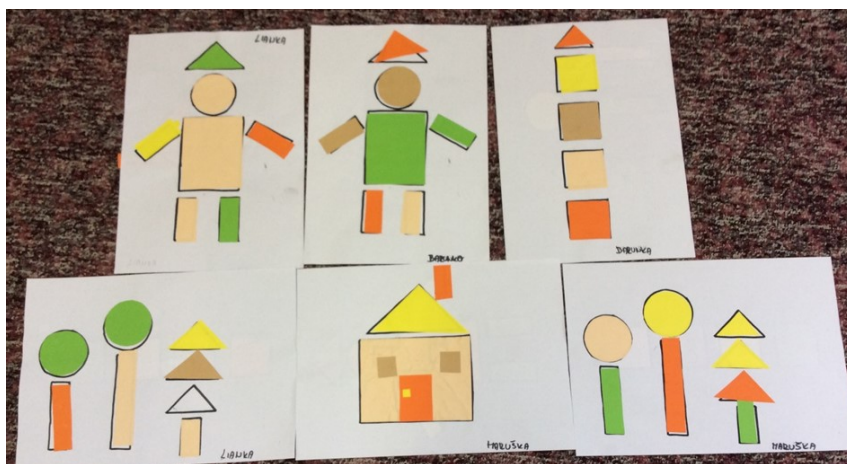
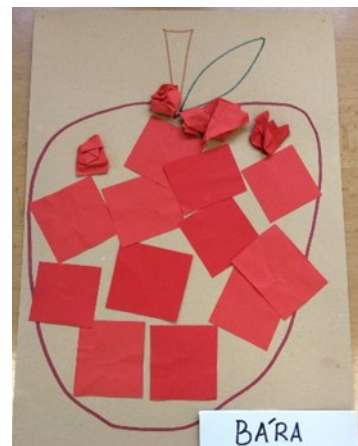
Michal: Opaloval jsem se na zahradě. Grilovali jsme na zahradě.

Andy: Houkala jsem se na houpačce, sledovala pejsky.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

Barunka, Mari a Lianka od začátku školního roku již namalovaly mnoho obrázků a vytvořily jednoduché výrobky z papíru. Pojdte se na některé podívat ...

TŘÍDA PANÍ UČITELKY LENHARTOVÉ

Všechny vás zdraví holčičky z
naší třídy
– Barunka, Mari a Lianka

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

PŘEKVAPENÍ V LÁHVI

Kdysi dávno žil pirát, který se plavil po moři na své lodi. Jednou se však při bouři jeho loď potopila a on na ní zahynul. Od té doby uteklo hodně let...

Letos o prázdninách, když se koupali 2 kluci u moře, viděli, jak k nim připlouvá láhev. Byli zvědaví, tak ji hned vytáhli, prohlédli a zjistili, že v té lahvi je nějaký smotaný papír. Když ho rozmotali, uviděli namalovaný obrázek pirátské lodi a také mapu ostrova Papouštníka. Na mapě byla nakreslená i truhla, na které seděl papoušek, veliký červený a jmenoval se Jogo. Kluci se zaradovali, že budou bohatí. Sami si začali hledat dřevo, ze kterého si začali vyrábět loďku. Když ji měli hotovou, zbývalo ještě napnout plachtu a potom už jenom čekat až začne foukat vítr a mohli vyplout. Cestou kolem nich pluli delfíni, také viděli kosatky. Podle mapy věděli, že musí plout za sluníčkem.

Cesta to byla dlouhá, ale vůbec se nebáli. K večeru před sebou uviděli ostrov, taky palmy, tak si řekli, že tady přespí. Když vystoupili z loďky, viděli plno papoušků. Jsme tady správně. To je náš ostrov. Vzali si s sebou lopaty a šli podle mapy. Cestou si museli dávat pozor na nebezpečné hady a našťvané papoušky, kteří na ně začali nalítávat.

Stejně se jim podařilo se dostat až k pokladu, kde byly staré peníze, zlato a diamanty. To bylo radosti.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

PRÁZDNINY – Jaké byly plány a jak to nakonec dopadlo?

PLÁNY

Já si budu s Deniskou hrát na školu, taky si hrajeme na banku a na poštu. Budu jezdit na kole. Taky si hrát s bráškou. Budeme si dělat piknik na zahradě, hrát si s pejskama.

SKUTEČNOST

O prázdninách jsem se těšil, až mi sundají korzet a budu moct plavat. Když mi ho sundali, jezdil jsem trochu na kole a hrál si. Byl jsem taky na Šanově, kde jsem se houpal. U nás na koupališti jsem se koupal. Opékali jsme doma buřty.

Štefan

PLÁNY

O prázdninách budeme s rodinou odpočívat. Budu jezdit na kole, dojdeme si na zmrzlinu.

SKUTEČNOST

My jsme s rodiči a s Amálkou v Polsku na dovolené, spali jsme v domku u tety Ireny. Skákali jsme tam na trampolíně, jezdili jsme na kole. O prázdninách jsem se koupala v našem bazénu. Jezdila jsem na kole.

Sára

PLÁNY

O prázdninách budu odpočívat. S mamkou budeme jezdit na výlety. Musíme občas zalít na zahrádce, kterou máme u nádraží.

SKUTEČNOST

My jsme byli v Praze u sestřičky Verunky. S maminkou jsme chodily na procházky, do lesa. S maminkou jsme se chodily koupat na koupaliště v Králíkách.

Lucka

PLÁNY

Budu se koukat na televizi. Budu chodit na dětské hřiště, hrát si tam s dětma. A budu doma s Pepikem a Milanem.

SKUTEČNOST

Koupala jsem se na koupališti. Byli jsme pryč, jeli jsme k doktorovi.

Pavlinka

My jsme v létě opékali buřty. Svezl jsem se traktorem, díval jsem se, jak se dělají balíky. Taky jsem se koupal v Boříkovicích na koupališti, viděl jsem se tam se Štefánkem. Jezdil jsme na kole. Byl jsem se dívat na koně.

Martínek

Já jsem se koupala doma v bazénu, pak taky ještě u dědy a babičky. Taky jsme byli s rodiči v ZOO ve Dvoře Králové, líbilo se mi tam moc. Byly tam žirafy a sloni, gorily, zebry a tygři. Projeli jsme se v safari. Já jsem byla s mamkou a taťkou a s celou rodinou, babičkou a dědou na Dolní Moravě, spali jsme tam a vařili jsme si. Tak tam to bylo moc hezké, byli jsme i v Mamutíkově parku, na bobové dráze, jela jsem úplně sama.

Adélka

TŘÍDA PANÍ UČITELKY ŠPONAROVÉ

MŮJ MAZLÍČEK

Já mám doma pejska, je černý, má hnědé tlapičky a jmenuje se Kulíšek. Ještě taky máme koťátka, jmenují se Terina a Rózina a jejich maminka je Mimi. Terina je černá a Fík nám utekl, byl černý a Rózina je černobílá jako maminka Mimi.

Rád si s nimi hraju. Kulíšek na mě vždycky skáče, někdy mu házím nějaké předměty, hračky, aby mi je přinesl. Někdy mi ale tu hračku nechce dát. Někdy se spolu proběhneme. Dáváme si závody a on vždycky vyhraje. Taky se vždycky hezky přitulí, dá si na mě obě packy...

KDY MĚ MŮJ MAZLÍČEK ROZESMÁL?

Když mi spolu s Kulíškem zkusíme tancovat já ho držím za přední packy. To je švanda

Štefan

Já mám doma Čerta, to je náš pes. Je velký a černý, už nám vyrostl. Když je Čert sám, tak si hraje s našima plyšákama. Mám ho rád, rád si s ním hraju, běháme spolu. On je vždycky rychlejší.

KDY MĚ MŮJ MAZLÍČEK ROZESMÁL?

Já jsem se smál, když nám náš Čert v autě ufouknul.

Martin

Já mám doma pejska – je to holka, je velká, jmenuje se Betyнка a má světle hnědou barvu.

My si spolu doma hrajeme. Chodíme s ní na procházku, taky do lesa.

KDY MĚ MŮJ MAZLÍČEK ROZESMÁL?

Naše Betyнка umí skákat po zadních nohách a to je srandovní.

Pavlinka

Já mám doma pejska, jmenuje se Pafík, je malý, je to jorkšír, má hnědočernou barvu. Už ho máme dlouho. Ráda si s ním hraju, taky táta, Amálka. Maminka se o něj stará. Házím mu hračky a on je chytá a přinese je, mazlíme se spolu, máme se rádi. Doma má svůj pelíšek.

A taky mám doma králíka, jmenuje se Rosi, je to holčička. Je celá černá a už nám vyrostla. Ona dělá stále rachot a když jí dám mrkev, tak je hodná. Má svoji klec a v ní svůj domeček, musíme jí uklízet piliny.

KDY MĚ MŮJ MAZLÍČEK ROZESMÁL?

Ráda se zasměju, když Pafík má svoji hračku sovičku a hraje si s ní a dělá u toho blbosti.

Sára

My jsme měli pejska Mendy, ale už ji nemáme. Taky jsme měli králíčka, měli jsme ho dlouho. Byl celý bílý. Pořád skákal, dal se chovat. Také jsme měli křečka.

KDY MĚ MŮJ MAZLÍČEK ROZESMÁL?

Bylo srandovní, když náš křeček běhal na kolotoči, musel rychle užítat s těma malinkýma nožičkama.

Lucka

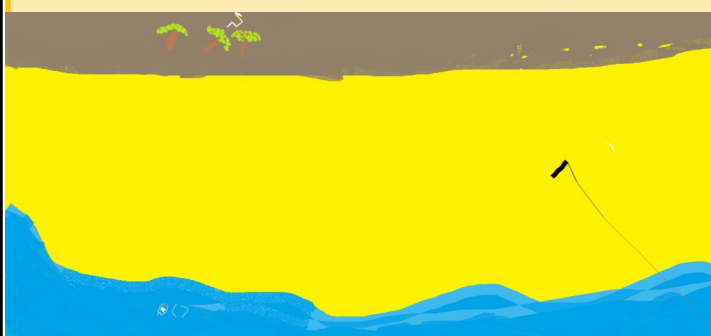
TŘÍDA PANA UČITELE BOUŠKY

VZKAZ V LÁHVI

Vzkaz v láhvi

Jsem trosečník a jmenuji se Pepa. Prosím o pomoc!!!! Ostrov je nedaleko Indie.

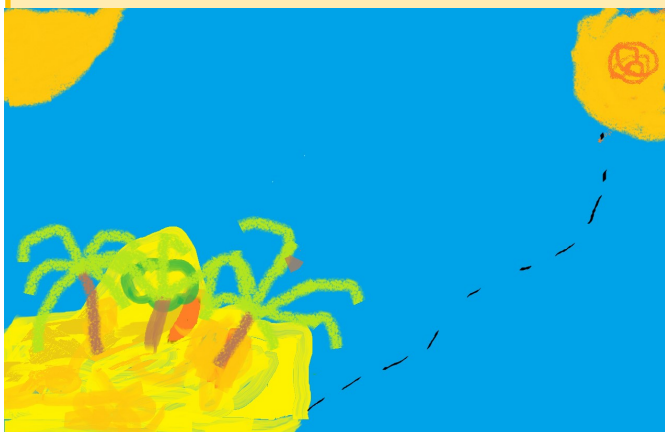
FILIP

Vzkaz v láhvi

Jsem trosečník a jmenuji se Adam. Ostrov je nedaleko Afriky. Prosím o pomoc a záchranu!

ADAM

Vzkaz v láhvi

Jsem trosečník a jsem na ostrově Veronio. Jmenuji se Veronika a jsem v Tichém moři. Je tu 34°C, ten ostrov se nachází 2 metry od Afriky. Prosím urychlenou pomoc!!!!

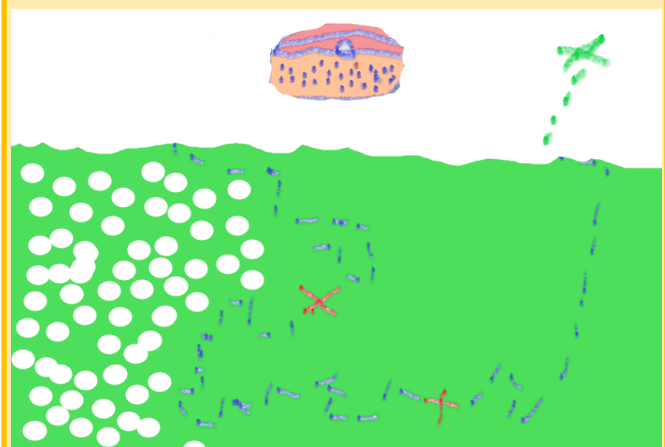
ANIČKA

Vzkaz v láhvi

Jmenuji se Kamil, ztroskotal jsem na pláži a našel jsem láhev v písku a volal jsem o pomoc! Do láhve jsem dal mapu. Pomóóó!!!

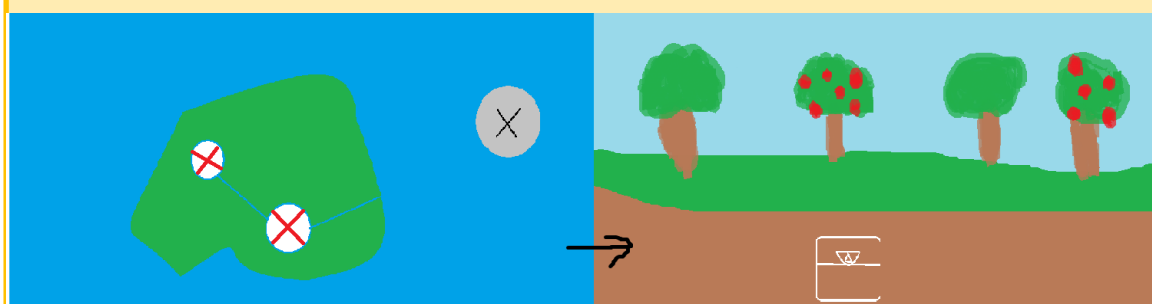
MARTIN

Vzkaz v láhvi

A na listu byla mapa pokladu

MÍRA

TŘÍDA PANA UČITELE BOUŠKY

PLÁNY

Chtěla bych jet do ciziny—do Německa, do Anglie.

SKUTEČNOST

Kde jsi byla o prázdninách? Venku, byla jsem u dědy.

Co jsi dělala o prázdninách? Pracovala jsem na zahradě u dědy, trhala jsem trnky, z kterého pak děda vyráběl víno.

Překvapilo tě něco prázdninách? Dostala jsem do akvária rybu bojovnici, jmenuje se Modrásek.

Jaký je tvůj nejzajímavější zážitek z prázdnin?

Ježdění v kamionu, byli jsme v Polsku a Německu.

ANIČKA

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

PLÁNY

Těším se na bazén, který máme doma. Máme ho hluboký. Těším se na válení, že nemusíme do školy. Ale škola mi bude chybět. Taky budu jezdit na kole.

SKUTEČNOST

Byl jsem u babičky v Bušině.

Hrál jsem si s hračkami.

Nepřekvapilo mě nic.

Chodili jsme na houby.

ADAM

PLÁNY

Jet do ZOO.

SKUTEČNOST

Byl jsem v Zoo v Praze. Chodil jsem ven.

MÍRA

PLÁNY

Těším se, že se budu válet. Budu chodit do bazénu u babičky, má ho hodně hluboký. Já se těším, že dostanu nové kolo. Ale taky mi bude chybět škola, protože mám rád matematiku. A já pojedu i na tábor. Ještě jsem tam nikdy nebyl, tak se moc těším.

SKUTEČNOST

Byl jsem na Pastvinách.

S rodinou jsem byl na šlapadlech.

Líbilo se mi, jak jsem plaval.

FILIP

TŘÍDA PANA UČITELE BOUŠKY

FANTASTICKÉ ZVÍŘE/MŮJ DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Jméno zvířete: **ENDERPES**

Enderpes žije v horách.
Má psí hlavu, dlouhé ruce, dlouhé nohy a tělo malé.
Je 4 metry vysoký, má černofialovou barvu, je celý chlupatý a nosí klobouk.
Pohybuje se po dvou a dokáže se teleportovat.
Enderpes se živí dřevem.
Rozmnožuje se spaním. Vždycky, když se probudí, jsou hned dva.

MÍRA

DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Já nemám domácího mazlíčka, protože mamka ho nechce. Dřív jsme měli koně, ovce, kozy, kozla, berana, býka, krávy, psy a kočky. Já bych si přál malého psa. Jmenoval by se Dogo a chtěl bych s ním chodit na procházky a učil bych ho aportovat. Veselý zážitek mám, když můj táta jel na beranovi.

Jméno zvířete je **Amor**.

Moje zvíře žije ve vesmíru.
Amor má tlustou hlavu a hubené tělo.
Jeho barva je hnědá. Hlavu má jako králík, tělo je hadí a nohy myší.
Pes Amor se plazí.
Živí se látkou.
Rozmnožuje se při úplňku.

MARTIN

DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Mám psa a jmenuje se Amor. Hraju si s ním tak, že táhnu za sebou provaz a Amor se ho snaží chytit. Můj mazlíček mě rozesměje tak, že mi kouše prsty na rukách.

Jméno zvířete **MARZÍK**

Marzík žije na Marsu.
Má hlavu psa, tělo hadí a ruce člověka.
Pohybuje se plazením a rukama sbírá brouky a umí se olízat jako pes.
Má zelenou barvu.
Živí se hmyzem.
Lehne si do trávy, která je na Marsu vzácná a naklade tam vajíčka.
Vylíhnou se za 1 rok.

ADAM

Jméno zvířete **Pavoučí jednorozec**

Žije na Plutu.
Má velké nohy, hodně očí a má křídla.
Je velký jako skříň, jeho barva je bíločernomodrá.
Někdy lítá a někdy chodí.
Jí mraky a hmyz.
Rozmnožuje se tak, že sní papír, usne a čeká, až jich bude víc.

FILIP

DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Můj domácí mazlíček se jmenuje Vanilka. Hraji si s ní tak, že jí hážu aport. Rozesmála mě, když skočila na stůl a snědla mi rohlík.

Jméno zvířete **Chlupokočka**

Žije ve vodě.
Má chapadla, velkou hlavu a je chlupatá.
Chlupokočka má 2 metry, má 8 chapadel a je celá růžovofialová.
Umí plavat.
Živí se rybami.
Rozmnožuje se 2krát za měsíc, když uloví 50 ryb.

ANIČKA

DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Mám 2 kočky, jmenujou se Drápek a Tichošlápek. Mám 1 psa, jmenuje se Asta. Mám 1 rybu, jmenuje se Madrasem. Mám 1 želvu, jmenuje se Perla. Kočkám posílám natahovací myš. Líbí se mi, když mě kočka líže na noze, tak to moc lechtá, až mě tak vždy rozesměje.

Jméno zvířete: **Paprika**

Paprika žije v bažině, má rád vodu.
Má pavoučí tělo a na konci nohou má přísavky.
Pohybuje se skákáním a umí se přisát na kamení.
Živí se žížalami, které najde pod kameny.
Rozmnožuje se vodou. Když ho pocákáme, vyskáčou z něj mláďata.

KAMIL

DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Máme 7 koček, jmenují se Terina, Kačena, Čertík, Brouček, Míša, Micina, Hoca. Máme i psa, jmenuje se Betyna. Betynce házím míček a kočkám pouštím natahovací myš. Betyнка mi snědla svačinu, kterou mi nachystala maminka do školy.

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Můj příběh bude o kouzelné flašce

Na půdě jsem našla flašku, ve které byl dopis. Bylo mi divné, proč tam je namalované srdíčko a proto jsem ten dopis vytáhla a otevřela. Byl to zamilovaný dopis. Kluk, co ten dopis napsal, se jmenoval Vítek, holka do které byl zamilovaný, se jmenovala Johana. Vítek nevěděl, jak má Johaně říct, že ji miluje a proto napsal tento dopis. Když si Johana dopis přečetla, byla hodně moc šťastná. V odpovědi Vítkovi napsala, že i ona se do něj zamilovala a navrhla Vítkovi, že by mohli jít spolu ven. Vítek se Johany zeptal, jestli by s ním chtěla chodit. A ta odpověděla, že bude přemýšlet do druhého dne. Když se druhý den spolu potkali, Johana Vítkovi řekla, že i ona s ním chce chodit a dali si první pusy. Vítek s Johanou spolu chodili ven, do kina, na večere. Po nějaké době Johana chtěla říct o Vítkovi svým rodičům a svůj nápad pověděla i Vítkovi a ten souhlasil. Když Johana svým rodičům řekla o tom, že má kluka, rodiče se jí zeptali, jestli ho mohou poznat. Druhý den vzala Johana Vítku na návštěvu k nim domů. Seznámení proběhlo v pohodě a všichni byli šťastní.

NIKA

VZKAZ V LÁHVI

Šel jsem se podívat do schránky, jestli mi nepřišel nějaký dopis. Koukám, koukám, nějaká zvláštní obálka. Rozdělám dopis a radostí mi málem puklo srdce. Přišla mi pozvánka ze Stromu Praha, kde se prodávají traktory John Deer, abych se přijel podívat.

Konečně nastal den mé návštěvy. Jedu svým autem, fordem rangerem. Vyjel jsem brzy ráno, aby nebyl velký provoz. Po cestě jsem se dvakrát zastavil na benzinové pumpě, abych si dal kávu. Cesta mi trvala dvě a půl hodiny. Konečně jsem byl na místě. Páni, to byla podívaná. Dokonce jsme se jeli projet. Kabina byla skvělá. Povíдали jsme si s panem prodejcem, dozvěděl jsem se spoustu věcí, dokonce i to, že tento traktor je šetrný k půdě, a rozhodl jsem se ho koupit. Zajímala mě cena traktoru. Traktor stojí 1500000Kč, tak jsme se domluvili, že si traktor koupím. Šli jsme vyplnit formulář a u toho jsme si povíдали. Najednou se mě pán zeptal, jestli bych u nich nechtěl pracovat. S radostí jsem řekl ano a řekl, že můžu začít třeba hned. Splnil se mi můj sen pracovat ve Stromu Praha.

PETR K.

Jednoho pátečního dne jsme se se sourozenci dozvěděli, že pojedeme na tajný výlet. Vůbec jsme netušili, kam pojedeme. Vyjeli jsme ráno autem. Celou cestu jsme všichni přemýšleli, kam to jedeme, ale nikdo nám nechtěl nic prozradit. Na místo jsme dorazili až odpoledne, asi v 13:45. Byli jsme moc překvapeni. Zámek byl veliký. Před zámkem na nás čekal pan správce, který nám vzal zavazadla a řekl nám, že nás zavede do pokoje, kde budeme spát. Po cestě nám vyprávěl příběh, že na zámku straší, ale nikdy nikdo nepřišel na to, co to je za strašidlo. Když jsme se ubytovali, dostali jsme nápad, abychom se šli projít do zámecké zahrady. Pořád nám vrtalo v hlavě, jestli je na zámku opravdu strašidlo. Začalo se rychle stmívat, už byl čas večere. Po večeri šli rodiče do sauny, my děti si hráli na pokoji. Když se rodiče vrátili, museli jsme se jít osprchovat a najednou už bylo 22:00, čas jít na kutě. O půlnoci nás vzbudil nějaký hluk, něco moc hučelo. Mamka se šla podívat do okna, ale nic tam neviděla, tak jsme si šli zase lehnout. Netrvalo dlouho a opět se ozval hrozný hluk, až nás to všechny vzbudilo, dokonce se lekl i táta. Šel se podívat, ale ani on nic neviděl. Moc jsme toho do rána nenaspali a přemýšleli jsme, co nebo kdo dělá ten hluk, ale na nic jsme nepřišli. U snídani se nás pan správce ptal, jestli jsme v noci něco neslyšeli. Začali jsme mu vyprávět o tom, že jsme slyšeli velký hukot, ale nikde jsme nic neviděli. Pan správce se potutelně usmíval, ale nic neříkal. Po snídani jsme se vydali na prohlídku zámku. Pořád jsme se rozhlíželi, jestli něco nebo někoho nevidíme, kdo by mohl dělat ten hluk. Ale marně. Čas rychle utíkal a najednou bylo poledne. Nabředvali jsme se, pan správce nám pomohl se zavazadly do auta a my se vydali na zpáteční cestu domů. Když jsme dorazili domů, vybalili jsme věci a šli jsme všichni chystat večeri. Stále jsme přemýšleli nad tím, co se stalo na zámku. Nikdo si to neuměl vysvětlit. Určitě se na zámek vrátím, abych na tu záhadu přišla. Už jsem se těšila na druhý den, až budu paní učitelce vyprávět, co jsem zažila.

MIRKA

Mám moc rád Francii. Jednoho dne mi přišla pozvánka, jestli nechci moderovat Pevnost Boyard. Mám toto místo a Francii moc rád. Pozvánku jsem přijal. Vydal jsem se letadlem do Francie. Mám doma papoušek Karlíčka a jsme na sebe zvyklí, proto jsem si Karlíčka vzal sebou. Karlíčkovi jsem vysvětlil, že budeme spolu moderovat Pevnost Boyard a tak musí být poslušný a šikovný papoušek. Karlíček mi radostí přistál na hlavě.

Na pevnost jsme připluli člunem, okolo bylo samé moře. Na pevnosti čekal pětičlenný tým, až soutěž začne. Zazněl gong a soutěž začala. Museli plnit úkoly a získávat klíče, aby mohli uhodnout heslo a otevřít pokladnici, kterou hlídají tygři. Úkoly vůbec nebyly lehké. Moc jsem se těšil na otce Furu a Paklíče. Soutěž proběhla hladce. Soutěžící všechny úkoly zvládli. Odvezli si spoustu peněz. Vůbec se mi nechtělo zpátky do Čech. Nejradši bych zůstal navěky ve Francii, ale musel jsem se vrátit domů. Těším se, až se do Francie zase vrátím.

Při zpáteční cestě jsem na letišti potkal paní učitelku Nesvadbovou. Zjistili jsme, že máme sedadla vedle sebe a celou zpáteční cestu jsme si povíдали. Přistáli jsme a druhý den začínal nový školní rok. Moc jsem se do školy těšil.

PIERRE

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

Vzkaz v láhvi

Jednoho dne jsem našel láhev a v ní byl dopis, který říkal: „Potřebuji pomoc, jsem uvízný na ostrově v Bermundském trojúhelníku. Dostal jsem se tam kvůli tomu, že jsem moc pil a neuřídil loď. A tak jsem ztroskotal, přežil jsem jenom já a můj papoušek a on mě brzo bude chtít sníst pomoc!!!!!!“ A tak jsem se rozhodl, že už mu nic nepomůže.... konec.....

ŠIMON

Vzkaz v láhvi

Láhev jsem otevřel a se zatajeným dechem jsem se začel do příběhu:

Příběh, který jsem přečetl, zřejmě napsal kluk jménem Martin. Na papíře bylo napsáno:

Jednoho krásného dne se Martin díval na fotbalový zápas Sparta-Slavia, viděl, jak neustále běhají po trávníku, dávají góly do branky, oslavují své góly s fanoušky. Rozhodl jsem se, že zkusím poprosit tátu, jestli by mi nesehnal vstupní lístek na jakýkoliv fotbalový zápas. Táta souhlasil a koupil mi vstupní lístek na zápas Opava-Sparta do 5 řady. Když jsem dojel autobusem do Opavy, musel jsem na stadion dojít pěšky, když jsem došel na stadion, sedl jsem si do 5 řady a čekal, až zápas začne. Ještě před zápasem byly tribuny plné fanoušků. Když zápas začal, fanoušci křičeli slovy „MY CHCEME GÓL!!!“, pálili pyrotechniky, podporovali svůj klub. Hráči obou týmů stříleli na branku, faulovali skluzem, odebírali balóny, rozhodčí přerušoval každý faul a uděloval žluté karty. Neskutecná atmosféra podobná jako jsem viděl v televizi. Zápas nakonec skončil remízou 2:2, fanoušci tleskali svým svěřencům za výkon a odešli ze stadionu. Remíza mi vůbec nevadila, protože jsem byl rád, že jsem zažil podobnou atmosféru, jako jsem viděl v televizi a budu si to pamatovat do konce života. Proto jsem to napsal na papír a poslal po vodě v láhvi, třeba můj příběh udělá někomu radost. Martin

JÁRA

Jednou o prázdninách jsme se rozhodli jet za babičkou na chatu. Je tam obrovský rybník. Jeli jsme tam s maminkou a tatínkem, malým bráškou. Přijeli jsme tam a babička už vařila můj nejoblíbenější oběd, bramborovou kaši a řízek. Babička nás přivítala, šli jsme se najíst a povídali jsme si. Zatímco moji rodiče a babička šli na zahradu a udělali si kávu, šla jsem se projít. Došla jsem k rybníku, sedla jsem si na naši loďku a plula jsem doprostřed rybníka. Uprostřed rybníka jsem zastavila a dala si nohy do vody. Za chvíli mě něco lehce bouchlo do nohy. Naklonila jsem se a vytáhla jsem láhev. Něco bylo uvnitř. Byla jsem moc zvědavá, připadala jsem si jako v nějakém akčním filmu. Vytáhla jsem papír z láhve a začala číst. „Ahoj, jmenuju se Klárka“. Divila jsem se, co to má být za vtip, ale četla jsem dál. „Bydlím odtud kousek, u toho zlatého stromečku, je to tady tak opuštěné a proto jsem se rozhodla do vody hodit láhev s dopisem. A jestli to teď někdo čte, tak je vyvolený. Přijď za mnou, jsem holka, která hledá kamarády. Dám ti hádanku. Někdo je s tebou každý den, ale ty s ním nejsi pořád, máš ho ráda, ale nemusíš s ním trávit moc času...Kdo jsem? Najdi mě.“ Nechápala jsem, o co jde, kdo to píše, co to je za hádanku? Ptám se sama sebe, mám tu holku najít? Mám trochu strach, ale byla jsem zvědavá a začala jsem pádlovat ke zlatému stromečku. Vystoupila jsem a šla jsem ke zlatému stromu, ale nikdo tam nebyl. Ach jo, začala jsem si nadávat, že já husa hloupá tam jela zbytečně a někdo si ze mě vystřelil. Nastoupila jsem do loďky a plula zpátky k babičce. U babičky jsme si lehla na postel a pořád jsem přemýšlela, kdo ten dopis mohl napsat. Nic mě nenapadlo, až jsem z toho přemýšlení usnula a vzbudila jsem se až ráno. Zabrali jsme si věci a odjeli domů. Odjela jsem smutná, že jsem nikoho nenašla.

SÁBA

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

PRÁZDNINY

PLÁNY

Jela bych do Ostravy k rodině, kterou jsem dlouho neviděla, jet k moři opalovat se a koupat se, jet na lodi. Taky jet do Prahy. Budu ségře pomáhat s miminkem, těším se na návštěvu, která k nám přijede, půjdu s kamarády ven, zeptám se bratránka, jestli mě sveze na motorce, pojedu s rodinou na výlet.

SKUTEČNOST

Byla jsem u mé sestry a na výletě v Olomouci. Na prázdninách byla u nás moje sestřenka z Ostravy, s Mirkou jsem byla na Artexu, pomáhala jsem sestře s hlídáním Tobíka. Největší zážitek byl, že jsem byla u Tobíka.

NIKA

PLÁNY

Na nejlepší prázdniny bych jel do Kopřivnice, podívat se na výrobu Tatry. Pak bych jel do Pohled podívat se na krajinu.

SKUTEČNOST

Byl jsem doma a na Moravě. Byl jsem na Dolní Moravě na Bobové dráze, v Mamutíku. Hodně jsem chodil na koupaliště. Největším zážitkem byl karneval na hřišti

Petr

PLÁNY

Chtěl bych jet do aquaparku, na Slovensko podívat se k tetě, do Prahy, protože jsem tam nikdy nebyl. Budu se dívat na letní olympiádu, na TOUR DE FRANCE, opalovat se, hrát na PS4 od rána do večera, pojedu s rodinou někam na výlet, za tetou na chatu, půjdu do kina na filmy, horory a pohádky.

SKUTEČNOST

Byl jsem na chatě ve Velkém Vřešťově, v zoologické zahradě, u babičky a u tety. Hrál jsem na PS4 od rána do večera. Díval jsem se s rodinou na Tour de France, na Euro ve fotbale, dlouho spal.

Překvapilo mě, že půjdu své tetě na svatbu.

Jaký je můj nejzajímavější zážitek z prázdnin, nevím.

Jára

PLÁNY

Chtěla bych jet s taťkou do Německa, do ZOO, do Itálie k moři. Chci o prázdninách pomoc mamce v Penny, stanovat s kamarády, jít s kámoši ven, chodit se koupat, jezdit na kole, opalovat se.

SKUTEČNOST

Prázdniny jsem trávila někdy v práci s mamkou a jezdila jsem do Ústí.

Byla jsem doma a pomáhala jsem mamce. Byla jsem s kámoškama na Artexu a moc jsem si to užila. Moc se mi líbilo, že jsem mohla jet do Ústí nad Orlicí a mohla jsem si chovat miminko.

Byla jsem u babičky, dělali jsme tam dřevo, které jsem vozila, abychom ho mohli uklidit.

Mirka

PLÁNY

Moje PRÁZDNINY u Petra - moje gusto, můj osobní názor podle mě. Mám v plánu se koupat i v OSTRAVĚ a chodit na výlety po horách. A pojedu na Slovensko a do Rakouska a koupím si i nabíječku novou, ta stará je rozbitá - bez poplatku a v OSTRAVĚ si koupím si 4 nabíječky.

SKUTEČNOST

Byl jsem se sestrou Luckou, s Jardou, malým Jardou, Kubou a psem Leryánkem. Navštívil jsem Slovensko, Německo a Rakousko.

Hrál jsem Minecraft s Mírou Vinklerem. Koupal jsem se v bazénu. S Jarynem jsem hrál XBOX a v Ostravě jsem si koupil sluchátka.

Překvapily mě radovánky na zámku v bazénu.

Hrál jsem si na pana učitele a na pana ředitele.

Pierre

PLÁNY

No budu chodit ven, budu u kamarádky, pojedu na týden k Simoně do Ústí, taky do České Třebové, půjdeme s kamarádkama a klukama na zábavu, budeme chodit na koupaliště.

SKUTEČNOST

O prázdninách jsem byla v Německu, v Mostu a v České Třebové. Chodila jsem ven, koupala se na koupališti. Velice jsem si prázdnin užila, jezdila jsem na výlety, bavila jsem se. Nejzajímavějším zážitkem bylo, jak jsem byla na svatbě.

Sába

Kde jsi byl o prázdninách?

Byl jsem na rozhledně.

Co jsi dělal o prázdninách?

O prázdninách jsem spal, kreslil, skládal origami.

Překvapilo tě něco o prázdninách?

Ne

Jaký je tvůj nejzajímavější zážitek z prázdnin?

Zabloudil jsem v lese □□□□

ŠIMON

TŘÍDA PANÍ UČITELKY NESVADBOVÉ

FANTASTICKÉ ZVÍŘE/MŮJ MAZLIČEK

Jméno fantastického zvířete je **Psokočka**. Žije především v Americe. Vypadá jak napůl pes a napůl kočka. Tělo má oranžovočervenou barvu, má čtyři nohy a dvě modré oči. Pohybuje se nohama. Živí se masem z ryb. Rozmnožuje se tak, že vyplivne vajíčko.

Petr

Můj skutečný oblíbený mazlíček je pes Riki. Hraju si s ním tak, že mu hážu hračku. Rozesmál mě tím, že chtěl skočit na postel, netrefil se a spadl.

Kočkopes

Kočkopes pochází z doby dávno minulé, kdy byl všude prales. Žije převážně v noci, ve dne vychází, jen když nesvítí sluníčko.

Je velký asi 180cm, když se postaví na zadní nohy. Chodí po zadních nohách jako člověk. Ruce používá k lovu a starání se o své obydlí a o malé Kočkopsy. Když loví, tak dokáže skákat hodně daleko, též loví podle čichu.

Celé tělo má pokryté v létě krátkou a v zimě dlouhou srstí všech barev. Od černé po bílou, mouratou, někdy i trochu kudrnatou.

Hlavu má velkou, tvar jako kočka. Uši dlouhé, ale slyší velice dobře vše, co se kde stane. Oči velké, kulaté a zelené, ty vidí ve dne i v noci jako rys moc dobře a hlavně hodně daleko. Nos má maličký, ale má velmi dobrý čich. Cítí nebezpečí, jídlo, člověka hodně daleko. Ruce, na kterých má pět prstů, které používá k drobnému lovu a starání se o své tělo. Dobře šplhá po stro-mech, skalách. Nohy má velké a celé chlupaté.

Loví drobná zvířata, živí se zeleninou, ovocem, prostě vším, co mu přijde do cesty a Kočkopsovi zachutná. Kočkopes samice a Kočkopes samec hledají jeden druhého tak, že samec zvláště zpívá. Když se to samici zalíbí, zamilují se a pak spojí. Samice nosí mladě 9 měsíců v bříše. Samice se po porodu společně se samcem o mládě starají až do doby 3 let, kdy je Kočkopes dospělý. Samice se stará o jídlo, kojí, a pak krmí, co uloví. Samec mladě učí lovit, chránit samici. To je moje Fantastické zvíře.

Nikol

OSEL PÁLIVÝ

Osel pochází z Číny, žil ve století Draka. Vypadá jako oslodrak. Měří 10 metrů, šedivá barva s červenými skvrnami, povrch těla má pokrytý srstí. Hlavu má šišatou, uši vpředu špičaté, má zelené a velké zuby. Krk má delší, tělo oválné, na zádech má křídla až na konec ocasu. Má 4 nohy zakončené kopýtky. Pohybuje se chůzí a letem. Živí se trávou, rostlinami a trochu zeleninou, nepohrdne ani masem. Snese vejce, na kterých sedí 45-60 dní.

Jára

Měli jsme psa Ludvu, ale neměli jsme ho doma, byl zavřený za pilou, byl to chudák pes. Hrál jsem si s ním málokdy, ale už si to moc nepamatuju.

Jmenuje se Azor a je to pes a je mírumilovnej, dává pac a dává pusu, kolem rána v 7 hodin, když ho někdo hladí, to má rád. Když ho někdo dráždí, kousne ho do nohy a do ruky a do hlavy. Je žlutej a voní po vanilce a je vycvičeney.

Pierre

Můj skutečný mazlíček je ptáček, korela Karlíček. Dnes jsem nakrmil Karlíčka prosem. Karlíček krade náramky, on je zloděj a povídá mi „řekni Petrerrr“. Já ho pustím, on lítá za mým tátou a za mnou. Jsem jeho páníček, můj táta je náhradní páníček. Karlíček mi dává pusu a krade noviny a plácačku na mouchy. Dávám mu vodu uvařenou a krmivo a vejce bez soli a mrkev a piškoty. Karlíček mi zpívá „by happy“ a dává mi pac, krade propisku.

MOJE ZVÍŘE SE JMENUJE ALFA

ŽIJE V JESKYNI

MÁ ČTYŘI NOHY, KTERÉ JSOU FLEKATÉ

JE VELKÝ, JE BAREVNÝ A MÁ TEPLÝ KOŽICH

TAK OD HLAVY POD PATY VYPADA HUBENĚ

POHYBUJE SE JAK PES

ŽIVÍ SE ZVÍŘATAMA A MASEM

ROZMNOŽUJE SE TAK, ŽE SE MUSÍ SPÁŘIT, ABY JICH BYLO VÍC

Mirka

Mám skutečné mazlíčky, psa a kočky, želvu a rybičku. Psa škrábu a on mě kouše na ruce nebo na noze. Hrál jsem si s kočkou, dělala se mnou blbosti a to mě rozesmálo.

Jmenuju se **Hajda**, jsem štěně a žiju v jeskyni u zlatého dubu. Jsem trošku jiné než ostatní štěňata. Chodím po nohách a zadní tlapy používám jako ruce. Živím se rostlinami a kostmi. Jak se rozmnožujeme, je trošku složitě, musíme si najít fenku a musíme se doopravdy zamilovat, a tak vznikne štěňátko.

Sába

Přála bych si mít poníka, na kterém bych jezdila.

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA ZVÍŘAT

Kvůli obchodu se slonovinou zabijí ročně pytláci odhadem 30 000 slonů... Odhadnout to dovedeme, ale zabránit tomu bohužel ne.

Pták rorýs obecný je schopen zůstat ve vzduchu klidně dva roky, aniž by si někde sedl! Je to blázen, za letu se nají, páří i spí! Nocuje v hejnech a usedá jen velmi vzácně, když ho napadne vytvořit hnízdo a vysedět mladé.

Lenochod sleze ze stromu jen ve chvíli, kdy potřebuje vykonat potřebu, což je tak třikrát do měsíce... Veverky z něj mají srandu, protože když hodně spěchá, dá jeden metr za tři minuty... Tento loudavec dokáže i překvapit. Když samice lenochoda tříprstého slyší skličující hlas mláděte, je prý schopna vyvinout rychlost až 4 metry za minutu!

Psi díky silně vyvinutému sluchu a čichu vnímají mnohem více než lidé. Přítomnost pána vycítí klidně i na 250 metrů a zvuk motoru a zamykání auta slyší dokonce až na dva kilometry daleko.

Mravenec amazonka patří do čeledi mravencovitých, která obsahuje kolem 10 000 druhů mravenců. Tento hmyzí neřád zákeřně proniká do hnízd příbuzných druhů, kde zabíjí dělnice. A co víc. Krade jejich kukly a odnáší je do vlastního mraveniště. Vylíhnuté dělnice se pak stávají otroky, kteří vykonávají veškeré funkce pro přežití kolonie. Dokonce se účastní i dalších nájezdů na cizí hnízda.

Kukačka obecná je známý parazit hnízd. Z vybraného hnízda vyhodí vejce a záměrně nastrčí své. Vlastní vejce strká do hnízd těch druhů, u nichž byla sama odchována. Proto má vejce stejnou barvu jako ostatní v hnízdě. Práví rodiče tedy nemají šanci spatřit rozdíl. Kukačka se poté vylíhne dříve než ostatní. Její zákeřnost spočívá v tom, že vajíčka i mláďata hostitele nemilosrdně vyhodí z hnízda.

Gepard je nejrychlejším suchozemským zvířetem. Dokáže vyvinout rychlost až 100 km/h. Touto rychlostí ovšem dokáže běžet pouze 20-60 sekund. Poté se přehřívá a musí nabrat nové síly. Gepard při běhu jedním skokem překonává vzdálenost až 7 metrů.

Plejtvak obrovský je největší žijící živočich na Zemi. Dorůstá délky kolem 30 metrů a váží až 200 tun. Plejtvak je schopen spotřebovat až 4 tuny krilu denně. Mládě plejtváka vypije každý den 190 litrů mateřského mléka. Dožívá se až 110 let.

Jedno slunéčko sedmitečné je schopné za svůj život zkonsumovat až 4000 mšic.

V Česku žije podle odhadů asi jeden milion psů a zhruba stejný počet koček. Za psí žrádlo jsme schopni ročně utratit 5,5 miliardy. Počítám dobře, že majitelé psů dají ročně do žrádla 5500 Kč?

Kudlanky (jsou známé především pro svůj neobvyklý způsob páření, kdy u některých druhů kudlanek samice ukousne samci hlavu. To umožňuje urychlení přenosu spermií a tělo samce pak slouží jako potrava pro potomky či kudlanku samotnou. Kudlanky se vyskytují v Austrálii, Severní Americe, jižní Africe nebo v jižní Evropě.

Antilopa skákavá je schopna jen tak z radosti pelášit a skákat až do výšky tři metry a do dálky až 15 metrů. Chybějí jí už jen ty křídla...

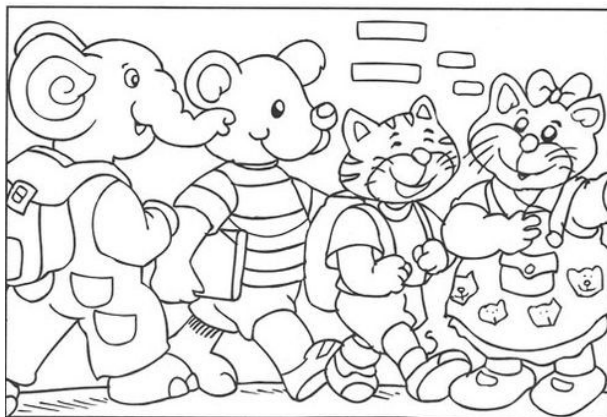
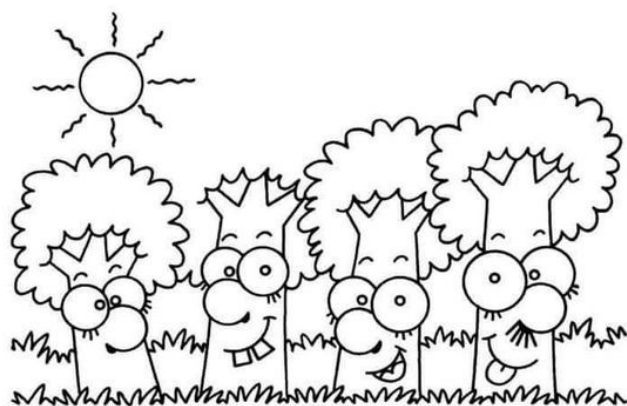
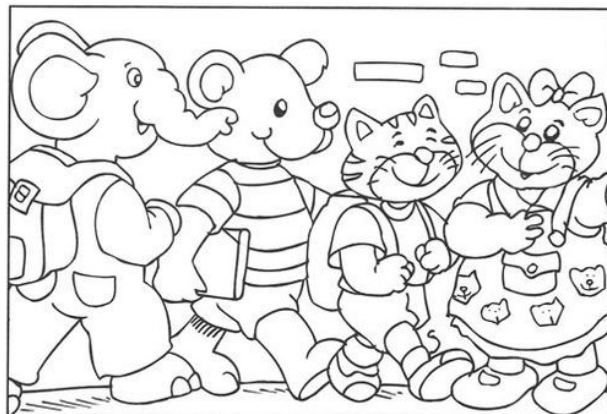
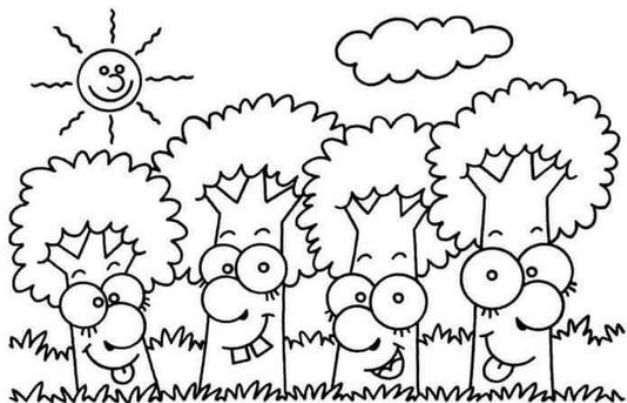
Jestli skunk umí něco opravdu dokonale, tak je to páchnutí. Odpornou smrdutou tekutinou je schopen zasáhnout až na šest metrů. Pokud skunka ucítíte, nemusíte se rozhlížet, zda není někde poblíž, protože jeho pach je cítit i na tři kilometry daleko...

Samice slona indického má nejdelší březost ze všech savců. Trvá totiž přibližně 22 měsíců. Rekordní doba březosti, která byla u indické slonice zaznamenána, čítala celé dva roky. Samice porodí většinou jen jedno mládě. Malé sluně je krmeno mateřským mlékem až do 10 let. Mláďata zůstávají se svou matkou stále ve stádu, ale sloni junioři skupinu opouštějí ve věku 13 let. Samci se ke stádu samic připojují pouze v době říje.

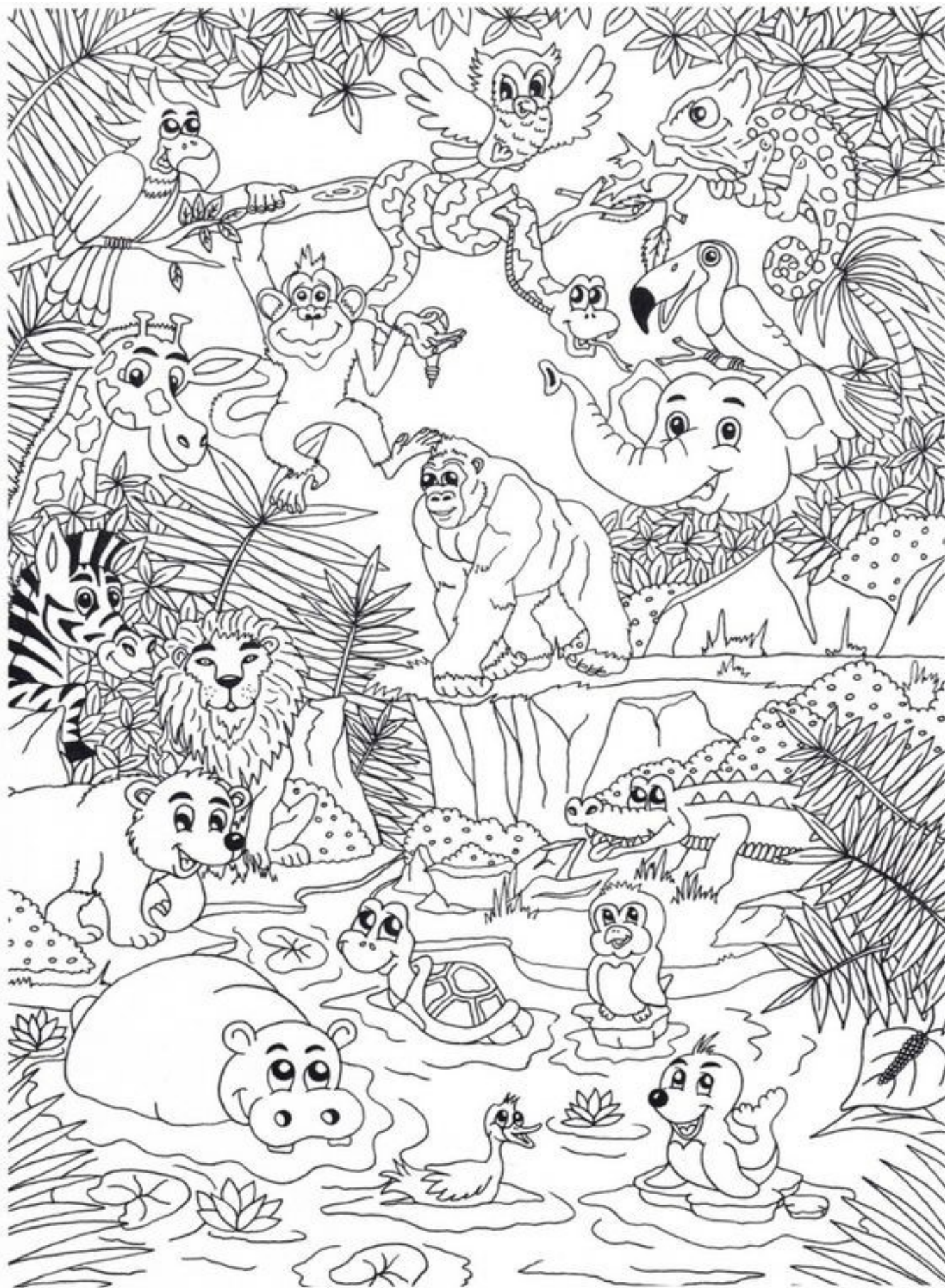
Který hmyz je nejrychlejší na světě? Je jím nevídaný domácí host, **šváb americký**. Nejvyšší naměřená rychlost tohoto tvora byla 1,5 metrů za sekundu. Sečteno – podtrženo, šváb za hodinu urazí až 5,4 kilometrů. Rekordy neláme, avšak můžeme se pozastavit nad tím, že touto rychlostí překonává délku svého těla až 50x! Člověk, jenž se snaží dosáhnout podobného výkonu, by musel běžet rychlostí 330 kilometrů v hodině! (Lidský rekord v této oblasti drží sprinter Usian Bolt, který při běhu vyvinul rychlost 43,9 km/hod.)

NAJDI NA OBRÁZKU ROZDÍLY. PAK VYBARVI.

OMALOVÁNKY—KOLIK ZVÍŘÁTEK NAJDEŠ NA OBRÁZKU?

OMALOVÁNKA K RELAXACI

NĚCO PRO POBAVENÍ

KAŽDÝ BY MĚL MÍT NĚKoho, S KÝM NEMUSÍ BÝT NORMÁLNÍ

Pasou se dvě krávy na louce, jedna zvedne hlavu a řekne: "Buuuuu"
A druhá: "No zrovna jsem to chtěla říct."

Malá myška vidí poprvé v životě netopýra. Příběhne domů a volá: "Maminko, maminko. Já jsem viděla anděla!"

Malý mol se vrátí ze svého prvního letu a říká mamince: "To byl ale krásný den, všichni mi tleskali."

VÝMĚNA MANŽELEK

"Haló, volám ohledně toho hlídacího psa, co jsme od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?"

Povídá jedna pokusná myš druhé: "Podívej, jak jsem si toho laboranta vycvičila. Když stlačím toto tlačítko, tak mně donese krmivo."

VÁNOCE 2020, VÁNOCE 2021

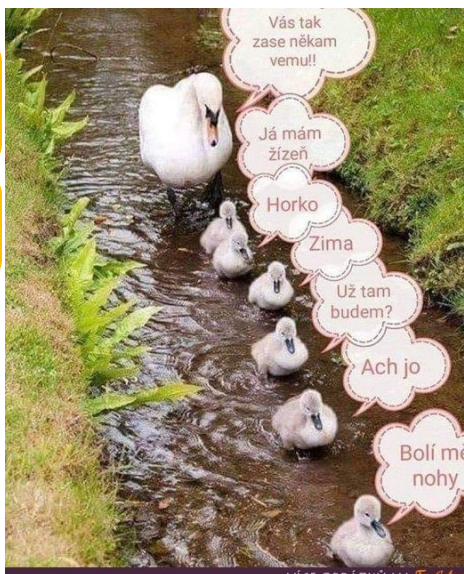
"...a bude mít ty velký zahnutý zuby nahoru?"

"Nevím, bude mít roušku..."

Honí slon mravence, ten na chvilinku zastaví a křičí na slona: "To se ti běží, když jsem ti vyšlapal cestu!"

Kapr v kádi: "Věříte, že se letos na ty vánoce ani moc neteším?!"

Návštěvníci afrického safari projíždějí buší. I mrkne se král zvířat a prohodí k druhému lvovi: "Sakra ti lidé musí být strašně nebezpeční, když je převážejí v takových klecích."

